

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XXXIX. Difficillimu[m] est etia[m] doctissimis Theologis/ simul extollere venia[rum] largitatem/ & co[n]tritionis veritatem/ coram populo/

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Ingenio nec anari ad fidem remissionis, nisi qui trepidat diffi-
dencia retentionis. At ut sine tandem faciat. Hec sua mea, cre-
do, præter clavis non minuit, ut mihi impingitur, sed a falso
honore & tyrannica reuerentia in sibi debitâ & amabiliter reueren-
tiam reducit. Non enim est mirum si claves contéptui fiant, si falsis
honoribus, i. terroribus fauum odo offeratur suscipiéde. Cum
cognita ergo saluberrima cōmoditate saxū sit, aut lignum, qui
non cum lachrymis eas ex osculetur & amplectat. Quid ergo
Pontificē ppter eas magnificamus, & hominē terribilē singi-
mus? Non illius sunt claves, Meq; poti⁹ sunt, mihi donat⁹, meq;
salutis, meq; consolationis, paci⁹ & quieti concess⁹. Pontifex queritur
est & minister me⁹ i clavibus, ipse nō egit illis, vt pontifex, sed
ego. Adulatores vero, omnia Pontificibus infléctunt, non n̄am
consolationē, sed illorum tātū odo potentia in illis raditantes,
& per ea ipsa nos terrent, per quæ nos maxime oportuit con-
solari, adeo sunt hodiē cīa peruersa, & adhuc non putamus i
felicia esse ipsa, in quibus tātus ēabusus optimarē rerū i pessi-
mas res nobis versat. Itaque ista concl: vt iacet, nō oīno teneo,
sed ex magna parte n̄ego.

CON: XXXIX.
Difficillimū est etiā doctissimis Theologis, simul
extollere veniam & largitatem / & cōstitutionis verita-
tem/coram populo,

¶ Ratio huius est sequens Cond:

CON: XL.
Contributionis veritas penas querit & amat/veniam
aut largitas odisse facit/saltē occasiōe,

¶ Da verū poenitentē, & videbis eū tam ardenter in seipso q̄
revertione offensionis diuīng, vt cogat te sui misereri, smo ut
necessarii sit ei resistere, ne destrua se, vt si p̄ legimus & vidi-
mus contigisse. Et B. Hieronymus scribit suā Paulā fuisse, &
ip̄met de ipsō. Nihil istic est sati poena, Q uin cū filio pro-
digio inuocat celum & terrā, & deī ipsi cōtra seipos, sicut &
Dauid, qm̄ dixit. Vertatur obsecro gladiostinus in me, & i dos-
mū partis mei. Recte ergo me puto dixisse, p̄niās Canonicas
ijsim impositas, qui vel nō lētē meliora facere, vt pigri vel certe
vt explorarētur de veritate contributionis sue. Pater itaq; q̄ diffi-
cilem doctis, inter odium & amorem penarē medios